

Hrn. Ritter v. Pittoni. — b) 3 St. Petrefacten, vom Hrn. Med. Cand. Kučera in Prag.

III. Vorzeigung einer Abbildung des *Macropoma speciosum*, im Pläner von Welowic bei Melnik, durch Herrn Prof. Reuss.

IV. Fortsetzung des in der vor. Sitzung abgebrochenen Vortrages des Hrn. Dr. Ott.

V. Wahl der HH. Dr. Florus Staschek, Gymnasial-Directors in Leitomischl und Ludwig Miller, k. k. Beamten im Finanzministerium in Wien, — zu wirklichen Mitgliedern des Vereins.

Wissenschaftliche Mittheilungen.

Sertulum Lichenologicum.

Auctore A. D. Prof. B. Massalongo, Academiae Caes. Nat. Curiosorum Pollinio.

I. Collemeae.

1. *Collema capniocrosum Massal.*

„C. thallo squamuloso-effuso, atro, furfuraceo-ruguloso, madefacto atrovirente, e squamulis lobulisve multiformiter plicatis, diffractis, interdumve pulvinato-aggregatis. Apothecis raris, primaria ureolatis, dein concavisculis margine thallode tumido persistente cinctis; ascis clavatis creberrimis 8-sporis, hypothecio gonidiis impolito impositis, paraphysibusque apice pinguiculis, immixtis; sporidiis ovoideo-ellipticis, hinc inde angustato-constrictis 4—6 locularibus, loculis nucleolis (blastidiis) sphaericis viridulis refertis, tandem tetrablastiis parce diplopyreniis.—Diameter longit. 0,305; transvers. 0,0122. — Syn. *Collema microphyllum* Auct. nonnull. p. p.l

Habit. Ad trunco popolorum in provincia Veronensi, secus „Athessim“ in pago „Gepeto“ vulgo Zevio dictum.

Obs. Thallus effusus irregularis, squamulis foliolisve imbricatis solitariis pulvinatisve atris, composita, ut corticibus quibus inhaeret fermam ingerat ligni candefacti. Apothecia raro apparent; spora autem quater vel sex angustantur hinc inde ad centrum unionis quatuor vel sex blastidiorum, scilicet ubi blastidia coalescunt, quae patent parvis quibusdam sphaerulis colore subviridi.

II. Psoromeae.

2. *Acarospora?* *Velana* Massal. (nov. spec.)

„A. thallo squamuloso contiguo castaneo-rufescente tabacino, ut plurimum pruinoso, squamulis madefactis subvirentibus in crustam compactam imbricatam coadunatis, polygonis, hypothallo albo crasso, impositis. Apotheciis... hucusque ignotis.

Hab. Ad saxa formationis Ooliticae provinciae Veronensis in oppido „Velo“ (Massal.), nec non in Franconia superiore apud „Streitberg“ clar. Arnold.

Observ. Nihil aliud de hac specie dicere possum, nisi quod thallus sit colore castaneo-cervino-tabacino, ad vinosum vergente, eumque multis characteribus ostendere, esse novum aliquid et ignotum. Sit 4 ne vero Acarospora aut Dermatocarpon, nondum definire potui.

3. *Solenopsora Vulturiensis* Massal. (nov. spec.)

„S. thallo squamuloso-folioso, foliolis imbricatis diffractis crenulato-lobulatis olivaceo-fuscis, lobulis irregularibus adscendentibus, sordide ad margines livide flavescentibus, hypothallo inconspicuo incidentibus. Apotheciis scutelliformibus regularibus minutis, margine thallode flavescente et proprio fusco cinctis. Ascis clavatis 8-sporis, paraphysisbus ramosis apice incrassatis fuscisque, obvallatis, sporidiis elliptico-fusiformibus diaphanis bilocularibus. Diam. long. 0,0122; transv. 0,00366. — Syn. *Parmelia Vulturiensis* Bagliet. in litt. 1855.

Habit. Ad saxa micacea in oppidis „Arbai, Creveri, Voltri“ Pedemontii prope Genuam legit Bagliet.

Obs. Thallus uti in Lecidea scalare, constat squamulis foliolisve imbricatis, sed latioribus aliquantulum, margineque inciso-lobulatis; sunt colore olivaceo-ferrugineo-terreo ad flavidulum vergente, quo postremo colore potissimum margines tinguntur. Apothecia sunt urceolata dupli margine hornata, et simillima apotheciis Lecanorae frustulosae, licet duplo minora.

III. Lecanoreae.

4. *Pyrenodesmia Tauriliana* Massal. (nov. spec.)

„P. thallo areolato-verrucoso, furfuraceo-leproso, inaequaliter effuso diffractoque, sordide cinereo-albescente lilacino, cum protothallo confuso. Apotheciis primum clausis dein apertis, sessilibus, ambitu subliberis, patellaribus plano-convexusculis; disco gelatinoso, sicco castaneo-rufescente subrubente, madefacto fuscocervino, margine thallode albissimo persistente, cincto. Ascis clavatis 8-sporis, paraphysisbus creberrimis ramosis obvallatis, sporidiis ellipticis utrinque obtusis, nonnunquam medio leviter constrictis, nucleo polari flavidulo blastidiolis replete. — Diam. long. 0,0122—0,0183; transv. 0,0061.“

Habit. Ad saxa trachytica nec non ad muros in oppido „Taurilia“ (vulgo Toreglia) provinciae Patavinae.

Obs. Thallus pulverulentus, furfuraceus, constans e squamulis irregulatiter effusis, colore albo-sordido cinereo-violaceo commixto. Apothecia simumilla Lecanorae subfuscæ v. pinastri, tantummodo colore cervino viridiore ad rubrum vergente. Similis admodum est Blasteniae Visianicae Mass.; at in hac apothecia madefacta colore flavo tinguntur et margo evanescit, in illa apothecia madefacta colore obscuriore afficiuntur et margo consistit. Praeterea in Blastenia Visianica paraphyses ramosæ sunt, quod in hac mea specie nec in aliis Pyrenodesmiis occurrit.

5. *Zeora detrita* Massal. (nov. spec.)

„Z. thallo areolato-squamuloso crassiusculo, squamulis inaequalibus multiformiter angulositis subcontiguis, sordide albescensibus helvolisque variegatis, hypothallo niveo amylaceo-farinoso insidentibus. Apotheciis verrucaeformibus atro-liventibus omnino immersis, dein vix prominulis margine proprio cinctis, madefactis subviridulis subglaucis. Ascis raris subclavatis 8-sporis, paraphysibus capillaribus crispis apice viridulis, obvallatis, sporidiis ovoideis v. ellipticis diaphanis unilocularibus. — Diam. long. 0,0090; transv. 0,00366. Spermatociliis atris punctiformibus sparsis, erismatibus ramosis, trichodoblastiis acicularibus elongatis semicircularibus. Diam. long. 0,0122; transv. 0,00061.“

Habit. Ad saxa dolomitica in Franconia superiore (Schwalbenstein apud Goessweinstein) clar. Arnold.

Obs. Est species media inter *Zeoram* sordidam et *Aspicilium lacteam*.

IV. *Lecideae.*

6. *Diplotomma (Aplotomma) turgidum* Massal. (nov. spec.)

„D. thallo inaequali albescente hypophloeodico, tandem in soredia citrino-viridula fatiscente, epiphloeodico, hypothallo inaequali fuscescente imposito. Apotheciis primum punctiformibus omnino immersis, tandem patellariibus emerso sessilibus adnatis, atris, margine proprio corneo tumido integerrimo persistente cinctis, disco concavusculo. Ascis clavatis 8-sporis, lichenina parca immixtis, paraphysibusque exilissimis gelatinosis capillaribus conglutinatis, obvallatis, sporidiis primum constricto didymis bilocularibus, dein 4—8-locularibus s. tetrablastiis diplopyreniis fuligineo-fuscis. — Diam. long. 0,0090 usque 0,0190; transv. 0,0061 usque 0,0070. —“.

Habit. Ad truncos Abietum in oppido „Asiago“ provinciae Vicetinae in regno Veneto. Beltram.

- Obs. Thallus initio latet sub epidermide arborum, maculis subalbis irregularibus pellucidis, e qua aetate discissa, erumpit forma sorediorum luteo-virentium. Apothecia minuta atra, infantia convexa, sed temporis progressu turgida praesertim in margine, quare concava fiunt. Nullum marginis thallo dici indicium apparet, quum apothecia sunt perfecta. Dumtaxat prima aetate velum thaliadicum evanidum circumdat apothecium, ita ut haec species collocari aequa non possit, neque inter Diplotommata neque inter Rhizocarpa, quin immo medium locum tenet inter haec et Buellias.

V. Biatoreae.

7. *Bilimbia cuprea* Massal. (nov. spec.)

„B. thallo leproso-cupreo, pulveraceo-granuloso-rufescente, tandem areolato-crustuloso. Apotheciis primum punctiformibus atris, tandem patellaribus, castaneo-fuscis helvolisque variegatis, madefactis laete castaneo-cervinis, disco gelatinoso, margine proprio persistente cinctis. Ascis parvis clavatis 8-sporis, paraphysibus clavatis, obvallatis, sporidiis linearis-ellipticis subacicularibus, 4-loacularibus, diaphanis. — Diam. long. 0,0183; transv. 0,00150. — Variat: α leprosa thallo leproso-farinosa rufescente cupreo; β areolata. Thallo areolato variegato-rufescente cupreo.“

Hab. Ad saxa dolomitica provinciae Veronensis in oppido „Badia“ (Xrmi) Var. α . Massal. — β . in Franconia superiori apud Speluncam dictam „Sulenreuth“ legit clar. Arnold.

Obs. Thallus vivo colore cupreo, subalbo-viridulo commixto, leprosus, et inde aetate areolatus. Apothecia initio ita sunt minuta ac atra, ut apotheciis Verrucariae cujusdam sint similia. In agro Veronensi unam tantum varietatem α Leprosam inveni, e Bavaria autem ab Arnoldio varietatem β Arcolatam accepi. Differt a *Bilimbia Arnoldi* Krempelh. (*Biatorina minuta* Massal. Ricerch. var.!!) colore thalli, forma apotheciorum sporarumque.

8. *Bilimbia chlorotica* Massal. (nov. spec.)

„B. thallo tartareo-verruculoso-leproso, sordide virescente effuso, madefacto laete vidente, hypothallo albo instructo. Apotheciis confluentibus globuliformibus convexis helvolis immarginatis, madefactis turgescensibus castaneo-cerinis hyalino-pellucidis. Ascis clavatis 8-sporis, paraphysibus clavatis contortis, obvallatis, sporidiis linearis-ellipticis subacicularibus, locularibus diaphanis. — Diam. long. 0,0183 v. 0244 transv. 0,00122 v. 00170. — Synon. *Bacidia?* *Arnoldiana* Körb. in litt. ad Arnold.“

Habit. Ad saxa calcarea dolomitica in umbrosis Franconiae superioris apud „Quakenschloss“ clar. Arnold.

Obs. Thallus omnino exaequat thallum *Bilimbiae effusae* Auwd. (Rabenh. Lich. Europ. exs.), vel differt nihil a thallo *Protococci viridis*; apothecia si-

millima Biatorinae Sphaeroidi Mass. colore helvolo, madido vero castaneo-hyalino, et tunc thallus emitit odorem graveolentem musci aut fungi indefinibilem. Sporae redolent Bilimbiam cupream, longiores tamen et majori loculorum numero instructae, paraphysibusque subtilioribus et contortioribus.

VI. *Sarcoggneae.*

9. *Sarcogyne pinicola* Massal. (nov. spec.)

„S. thallo arachnoideo albescente effuso; apotheciis creberrimis confluentibus minutis papillaeformibus subelevatis, in sicco apice truncatis plicatisve castaneo-fuscis, madefactis turgescentibus hemisphaericis hyalino-pellucidis gelatinosis. Ascis polysporis, clavatis crebris, paraphysibus capillaribus gelatinosis, obvallatis, sporidiis subrotundis diaphanis unilocularibus, coryzina viscosa conglutinatis. — Diam. long. 0,00244; transv. 0,00200 circiter.“

Habit. Ad truncos Pinorum Bavariae prope „Nymphenburg“ legit cl. Arnold.

Obs. Hoc lichene uti nonnemo poterit tamquam typo generis novi alicujus, ego autem in eo invenio nisi characteres (ni fallor) generis *Sarcogyne*; quum enim apothecia madent, formam ac structuram excipuli apprime ostendunt. Ita sporae circulares videntur interdum moniliformes, sed eas ita efficit coryzina viscosa omnes obvolvens.

VII. *Dermatocarpeae.*

10. *Placidium Custnani* Massal. (nov. spec.)

„P. thallo cartilagineo-squamuloso, squamulis lobato-bullatis imbricatis adscendentibus, supra (in sicco) olivaceis, madefactis virentibus, subitus pallidioribus, sordide terreo-albescentibus. Apotheciis immersis fuscis papillaeformibus, apice pertuso vix prominulis. Ascis clavatis elongatisque absque paraphysibus 8-sporis; sporidiis fusiformibus diaphanis unilocularibus, granuloso-nebulosis. Diam. long. 0,0183 usque 0200; transv. 0,00366 usque 00400.—“

Syn. *Endocarpon Custnani* Massal. in herb. et in litt. ad diversos.

Obs. Simile est (colore excepto) thallo primordiali *Cladoniae* alicujus, ut revera habitum est a quibusdam Lichenologis. Squamulae quibus constat sunt varie lobatae, cum marginibus ad inferiorem partem reflexis, quare eorum limes fit turgidus et colore reliquo pallidior. Apothecia tantum apparent quum thallus madet, sporae sunt fusiformes et majores quam in *Endocarpo* pusillo.

Habit. Ad terram inter muscos in oppido „Custnano“ (vulgo Scornano) prope Tregnago provinciae Veronensis; habui quoque ab Arnoldio.

11. *Placidium insulare* Massal. (nov. spec.)

„P. thallo coriaceo-cartilagineo squamuloso, castaneo-fusco, squamulis

totis adnatis subrotundis convexis planiusculisve, subtus exasperatis, aggregatis (raro-soliteris), plerumque in circulum dispositis, maculas insulares efformantibus. Apotheciis minutis omnino immersis atris, tandem protuberantibus, unde thallum plusminusve bullatum evadit. Ascis clavatis 8-sporis, paraphysibus obsoletis sporidiis ovoideo - subrotundis sphaericisve diaphanis subnubilosis unilocularibus. — Diam. long. 0,0090 ; transv. 0,006. — **Syn.** Endocarpon insulare Massal. Mscr. et herb. "

Habit. Ad saxa in thallo aliorum lichenum, potissimum Pachyosporae calcareae, Verrucariae rupestris etc. in oppido „Avesa (Ongarine) Massal. et Tonin., et in Baldo Monte“ (Spiazzi) Massal.

Obs. Efficit parvas maculas insulae instar amplitudine unius, duorum, vel trium 4-linearum, sed aliquando ob confluentiam irregulares, una et ut plurimum duabus, tribus, vel quatuor squamulis constitutas, turgidulas, amplitudine duorum vel trium circiter millimetrorum. Redolet forma Acerosporae Veronensis, eoque magis Acerosporam smeragdulam. Dissert ab Endocarpo pupillo (Placidium Massal. Symm.) sporis fere subrotundis et thalli natura.

12. *Placidium Marcomanici* Massal. (nov. spec.)

„P. thallo cartilagineo-squamuloso glauco-cinerescente nigro-variegato, squamulis polygonis madefactis tenerrimis subhyalinis, solitariis v. aggregatis crassis verrucosis bullatisque, subtus pallescentibus. Apothecis fertilibus raris ampliusculis, apice fusco-nigricante truncato-furfuraceo, prominulis, saepe in pseudosoredia abeuntibus. Ascis clavatis 8-sporis (semel vidi!), paraphysibus fere obsoletis, obvallatis, hypothecio gonidiis impolito crasso, impositis. Sporidiis elliptico-fusiformibus utrinque obtusiusculis, diaphanis granulosis unilocularibus. Diam. long. 0,0183 usque 0,244; transv. 0,0061 circiter. — **Syn.** Endocarpon Marcomanici Massal. in herb. et in litt. ad diversos.“

Habit. Ad muros „Aecclesiae“ oppidi Marcomanici (yulgo Marcemigo) prope „Tregnago“ in provincia Veronensi.

Obs. Species ob anamorphosin apotheciorum valde suspecta, fortasse ad Dermatocarpa rejicienda.

13. *Catopyrenium Tremniacense* Massal. (nov. spec.)

„C. thallo cartilagineo-lobato-squamuloso, squamulis crassis in crustam undoso-plicatam sordide albescensem subpulvinatam confertis, hypothallo atro tandem obsoleto impositis. Apotheciis crebris conico-hemisphaericis ex hypothallo oriundis, atris, nucleo ampio, amphithecio grumoso-gelatinoso cincto, foetis. Ascis clavatis 8-sporis, absque paraphysibus, hypothecio agonimico praecrasso iusidentibus, sporidia elliptica-ovoidea, diaphana v. luteola unilocularia nubilosa. — Diameter long. 0,0090 usque 0,122; transv. 0,006. — **Syn.** Verrucaria (Lithoicea) Tremniacensis Massal. herb.“

Hab. Ad terram in ventosis oppidi „Tremiaci“ vulgo Tregnago (M. Brojo) provinciae Veronensis.

Obs. Ut paucis hanc speciem cognitam faciam, id unum dicam, colore excepto similem admodum esse *Verrucariae Hookeri*, a qua differt thallo maculis amplioribus extento, minusque lobatis, effiguratis pinguibusque.

VIII. *Verrucarieae.*

14. *Verrucaria plicata* Massal. (nov. spec.)

„V. thallo amylaceo-crustoso, crassiusculo, irregulariter fusco-limitato, plicato-verrucoso subbuloso, albescente subroseolo variegato, hypothallo candidissimo instructo. Apotheciis creberrimis minutissimis atris, hemisphaericis, vix pertusis. Ascis parvis ventricosinsculis 8-sporis, mucilagine farinosa obvallatis, sporidiis ovoideis diaphanis nebulosis, nucleolis 2, 4—6 subrotundis majusculis foetis. Diam long. 0,0122; transv. 0,0061 circiter.

Habit. Ad saxa dolomitica Franconiae superioris (Lohlberg prope Muggendorf) legit cl. Arnold.

Obs. Efficit maculas amplitudine medii vel unius pollicis, irregulariter limitatas, margine fusco, saepe obsoleto. Thallus est colore albo ad roseum aegre vertente, pingniculo, plicato, et fere buloso, simulque contiguo. Sporae diaphanae sed 2—8 blastidiis factae, ita ut anceps haecram ad quod genus sit referenda (*Thelidium* aut *Polyblastia*.)

15. *Verrucaria pinguicula* Massal. (nov. spec.)

„V. thallo areolato-verruculoso subsquamuloso, cartagineo crassiusculo limitato subpulvinato umbrino-fusco, squamulis adpressis crustam contiguam compactam nisi idem efformantibus. Apotheciis minutissimis punctiformibus haemisphaericis papillato-pertusis creberrimis atris. Ascis parvis clavatis absque paraphysibus 8-sporis, sporidiis elliptico-subfusciformibus diaphanis unilocularibus. Diam. long. 0,0122; transv. 0,00366 usque 0,0100.“

Habit. Ad saxa in Franconia superiori prope „Muggendorf“ legit Arnold.

Obs. Efficit maculas a lineae ad medii pollicis amplitudinem, crassiusculas, pulvinatas, et limitatas, colore castaneo-fusco ad nigrum vertente, ut in *Verrucaria controversa*. Et species media inter *V. nigrescentem* et *chlorotica*, a quibus differt ob colorem thalli, parvitatem apotheciorum, et formam sporarum.

16. *Amphoridium cinereum* Massal. (nov. spec.)

„A. thallo tartareo-farinoso amylaceo uniformi contiguo glauco-cinereo, irregulariter nigro-limitato. Apotheciis amphoriformibus amplis profunde immersis atris, apice perforato primum semicupulari convexo integro, denum multiformiter plicato radiatim-sublobato, tantum prominulis, nucleo gelatinoso

foetis. Ascis magnis cystiformibus clavatis 8-sporis, mucilagine paraphysica striata insigni, obvallatis; sporidiis ovoideis luteolis, blastidiis circularibus repletis. — Diam. long. 0,0183 usque 0305; transv. 0,0122—0152.“

Habit. Ad saxa formationis Oolithicae (Oxfordianae) oppidi „Campofontana“, in summo cacumine montis „Alba“, 1643 met. supra mare, provinciae Veronensis.

Obs. Thallus est colore perfecte cinereo, nigro hypothallo irregulariter limitato. Apothecia profunde in matrice immersa formam amphorae capiunt, idest perithecium gerunt undique integrum, ut contigere debet in Amphoridio, quod genus injuria repudiatur ab iis, qui leviter tantum structuram apotheciorum perscrutantur. — Fortasse sporarum character fallere poterit, animadverti enim in nonnullis Amphoridiis (e. gr. in umbroso Massal., Thelidium nunc.) sporas easdem quas in Thelidiis; quemadmodum eae sint, corrigendi characteres erunt generici, haec vero duo genera nunquam in uno coalescent, immo dividiti iterum poterunt aut „integro perithecio“, aut „sporis 1—4-locularibus“ erunt instructa. Singulare quoddam est in hac specie adnotandum, forma scilicet et morphologia apicis perithecia, qui juventute est convexus integer glaberque, senectute vero multiformiter plicatus et fere lobato-radiatus, praeseferens in centro papillam perforatam. Hac de causa typus fortasse novi generis cuiusdam evadet.

17. *Polyblastia (Thelidium?) sepulta Massal.* (nov. spec.)

„P. thallo suborbiculari-limitato, crustaceo-corneo-crassiusculo, tartareo-leproso-ruguloso, contiguo sordide ferreo-fumoso-fuscescente variegato, hypothallo glauco-fuscescente crasso impositus. Apotheciis subamphoriformibus atris, omnino constanterque sepultis, nec apice prominulis, nucleo amplio, amphithecio gelatinoso-subcarneo recepto, foetis. Ascis clavato-cystiformibus 8-sporis absque paraphysisbus, sporidiis primum elongato-ellipticis mediore leviter constrictis, primum 1—dein 2-locularibus diaphanis, tandem 4—6-locularibus diplopyreniis fuscis. — Diam. long. 0,0366; transv. 0,0122.“

Habit. Ad saxa eocenica corrupta, oppidi „Quinto“ ab urbe Verona lapide, magna manu.

Obs. Efficit maculas amplitudine unius vel duorum pollicum, interdum maiores, colore ferreo-fusco, crassitudine 1—2 millimetri circiter, constantes et qualiter veluti stratis, epidermoidali farinoso, gomimico crassiusculum, cui succedit stratum album amylaceo-farinose praepinque, et tandem fuscus hypothallus, cum rupe confusus. Apothecia sepulta, neque ulla ad thalli superficiem eorum vestigia, quacumque aetate apparent, quare ut videantur, confricare et fodere rupem, necesse est.

18. Arthopyrenia furfuracea Massal. (nov. spec.)

„A. thallo hypophlaeodico effuso illimitato fumoso, inconspicuo, saepe obsoleto; apotheciis punctiformibus sparsis irregularibus atris furfuraceo-ru-gosiusculis vix pertusis, nucleo amplio farinoso foetis. Ascis parvis ventricosis 8-sporis absque paraphysibus, sporidiis claviformibus constricto-dydimis 2—3-locularibus diaphanis, blastiis ^{mm} oleosis rotundis viridulis —Diam. long. 0,0183 usque 0244; transv. 0,0061.“

Habit. Ad truncos vetustos Pruni Cerasi, in oppido „Tregnago“ prov. Veronensis.

Obs. Thallus indefinibilis, et aliquando propemodum nullus, plerumque, quum reperitur, constat tantummodo pulvere quodam fuliginoso levissimo. Differt ab aliis Arthopyreniis ob formam apotheciorum sporarumque.

19. Arthopyrenia atro-sanguinea Massal. (nov. spec.)

„A. thallo irregulariter limitato-leproso-arachnoideo ferrugineo-rufescenti-cupreо, madefacto sordide atro-sanguineo. Apotheciis raris punctiformibus subellipticis atris. Ascis prioris speciei aliquanto minoribus, sporidiis paululo minoribus. — Diam. long. 0,0122 usque 0183; trans. 0,0061.“

Habit. Ad truncos Pruni Cerasi, in oppido „Quinto“ ab urbe Verona lapide.

Obs. Efficit thallus maculas irregulares diversae longitudinis et latitudinis, coloris rubro-ferrei cupreive, quae madefactae atro-sanguineum colorem excipiunt. Raro fructificat, et caeteris hujus generis speciebus fortasse praestat.

*IX. Coniangeae.**20. Coniangium Krempelhuberi Massal. (nov. spec.)*

„C. thallo tartareo-leproso albo-effuso, apotheciis planis patellaribus (in arido) margine proprio cinctis; madefactis convexiusculis immarginatis atris tenuimis. Ascis parvis clavatis 8-sporis, mucilagine viridula, obvallatis, hypothecisque gonidiis impolito impositis; sporidiis minutis elaviformibus constricto-dydimis bilocularibus, loculis valde inaequalibus. Diam. long. 0,0090; transv. 0,00244 usque 00300. **Syn.** Leprantha Krempelhuberi Körb. in litt. ad Arnold. — Arthonia fuliginosa Krempelh. in litt. ad eund. — Abrothallus Ricasolii Massal. p. p.

Habit. Ad truncos Populi tremulae in Bavaria (prope Monachium) legit cl. Arnold.

Obs. Differt a C. apatetico (Catillaria Massal. Symm.) ob magni- vel triplicem apotheciorum, ob minorem eorum confluentiam, ob discum planum, ob exiguitatem sporarum triplo crassitudine minorum, fere longitudine aequa-

lium: ob mucilaginem paraphysicam et hypothecium fuscum. Praeterea duo loculi, in quos sporae dividuntur, sunt fere aequales in C. apatetico, et inaequales in C. Krempelhuberi, quo in postremo loculus inferior duplo superiore vincit. Praeter has species ad genus Coniangium referenda forte erit mea „*Catillaria fusca* Ricerch,” quae species nuperime reperta quoque est in Franconia superiori ab Arnoldio.

X. *Coniocybeae.*

21. *Coniocybe baeomycoides* Massal. (nov. spec.)

„C. thallo leproso effuso atro-nigrescente, nonnunquam obsoleto; apotheciis carneis planiusculis, stipite crassiusculo tenui pellucido disco pallidiori. Ascis linearibus, tenerrimis 8-sporis, paraphysibus capillaribus cerebrimis, obvallatis, sporidiis minutissimis, rotundis viidulis unilocularibus. — Diam. long. 0,00244; transv. 0,00200 circiter.

Hab. Ad trunco Abietum in oppido „*Asiago*“ provinciae Vicetinae.

Obs. Differt ab omnibus bujus generis speciebus thallo nigro-fuliginoso, et colore carneo disci et stipitum.

Veronae Kal. Februarii 1856.

Ueber einige neue Forschungen im Gebiete der Geographie.

Drei populäre Vorträge gehalten im naturwissenschaftl. Vereine Lotos

von Prof. Karl Kořistka in Prag.

(Fortsetzung.)

Das Meer nimmt mehr als zwei Drittheile der ganzen Oberfläche der Erde ein, es ist daher wohl der Mühe werth etwas über seine Beschaffenheit zu wissen, und in dieser Richtung ist erst neuestens die Bahn gebrochen worden. Man sollte glauben, dass, da Amerika bereits über 360 Jahre entdeckt ist, da seit vielen Jahrhunderten jährlich tausende von Schiffen von Europa nach Ostindien und China, nach Nord- und Südamerika, ja nach Australien und den polynesischen Inselgruppen segeln, da ferner alle diese Schiffe, wenigstens die grösseren und besseren, fast täglich astronomische und andere Beobachtungen machen müssen, dass, sage ich, man gründliche Kenntnisse über das Meer, seine Tiefen, Temperatur, die herrschenden Winde, die Strömungen u. s. w. haben müsse.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Lotos - Zeitschrift fuer Naturwissenschaften](#)

Jahr/Year: 1856

Band/Volume: [6](#)

Autor(en)/Author(s): Massalongo Abraham Bartholomäus

Artikel/Article: [Wissenschaftliche Mittheilungen - Sertulum
Lichenologicum 74-83](#)